

N:o 69.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen om ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907; gifven Stockholms slott den 5 mars 1909.

Under åberopande af bilagda protokoll öfver finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att besluta, att 11 § 2 mom., 27 § 1 mom., 35 §, 39 § 1 och 2 mom. samt 56 § 2 mom. i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907 måtte erhålla den förändrade lydelse, som härvid fogade förslag utvisar.

De till ärendet hörande handlingarna skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kunglig nåd och ynnest städse väl bevågen.

G U S T A F.

Carl Swartz.

Förslag.

Bevillningsförordningen.

11 §.

1 mom. — — — — —

2 mom. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas*:

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i 8 § 2 mom.

b) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflutit af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer, konungariket Sveriges stadshypotekskassa och hypoteksföreningar;

järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt

sparbanker, som afses i lagen af den 29 juli 1892, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) olönad svensk konsul: för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

e) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

om de icke äro svenska medborgare: för all annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse;

om de äro svenska medborgare: för den inkomst, de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

f) utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, som enligt förordningen angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 23 oktober 1908 erlagt bevillningsavgift för vissa offentliga föreställningar: för inkomst af föreställning, för hvilken dylik avgift utgjorts eller befrielse från avgift jämlikt förordningens 4 § 10 mom. åtnjutits;

g) utlänning, som här vistas för att idka studier; samt

h) lappallmogen: för inkomst af renskötsel.

27 §.

1 mom. Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lämnade uppgifter skall verkställas endast af vederbörande taxeringsmyndighets ordförande med biträde i hvarje särskildt fall af den ledamot, taxeringsmyndigheten utser, äfvensom hos pröfningsnämnd kronans ombud.

För innehållet af sålunda granskad uppgift må icke inom taxeringsmyndighet lämnas vidare redogörelse än som för taxeringen oundgängligen erfordras; och må uppgift ej heller utan den skattskyldiges skriftligen afgifna samtycke i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas i vidare mån, än som på grund af föreskriften i 2 mom. påkallas.

Dylik uppgift skall tillhandahållas de ämbets- och tjänstemän, hvilka i och för sin befattning med taxeringen böra erhålla del däraf, och skall förden skull jämväl, där besvär fullföljas, biläggas besvärshandlingarna. I öfrigt må uppgift icke, utan att den uppgiftsskyldige skriftligen medgifvit uppgiftens offentliggörande, vara för någon tillgänglig, dock att ifrågavarande uppgifter må, på sätt Konungen förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till den ämbetsmyndighet, åt hvilken Konungen uppdrager utförandet af sådan bearbetning.

Efter taxeringsårets utgång skola uppgifterna med de undantag, hvar till stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i försegladt konvolut behörigen förvaras, intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

2 mom. — — — — —

35 §.

Till taxeringsnämndens ordförande skall å landet häradsskrifvaren och i stad, utom Stockholm, vederbörande tjänsteman senast den 20 mars, vid

bot af tre kronor för hvarje öfverskjutande dag, hafva aflämnat på mantalslängden för nästföregående år grundade, enligt fastställda formulär uppställda längder, upptagande samtliga inom taxeringsdistriktet belägna fastigheter, å hvilka jämlikt 5 § särskilda taxeringsvärden skola sättas, äfvensom fastigheternas ägare eller i fall, som i 2 § sägs, deras innehafvare. Dessutom böra vid samma tillfälle till taxeringsnämndens ordförande aflämnas tillräckligt antal tryckta blanketter till taxeringslängden öfver inkomstbevilningen, uti hvilken enligt fastställt formulär uppgjorda längd taxeringsnämnden införer alla de personer, som nämnden anser skyldiga att dylik bevilning inom distriktet erlägga. I stad böra taxeringsnämnderna till dessa längders upprättande och kompletterande åtnjuta nödigt biträde af vederbörande uppborås- eller annan därtill utsedd tjänsteman.

Före januari månads utgång skola till taxeringsnämndens ordförande aflämnas, på landet af kommunalstämmas ordförande och i stad, utom Stockholm, genom magistratens försorg, de i 39 § 4 mom. och 50 § 3 mom. omförmälda afskrifter af taxeringslängder och pröfningsnämndens särskilda längder för nästföregående år.

I öfverensstämmelse med den för taxeringsmyndigheterna utfärdade särskilda instruktionen och under tillämpning af de i denna förordning stadgade grunder åligger det taxeringsnämnden att bestämma och uti taxeringslängderna införa det fastighetsvärde och det inkomstbelopp, för hvilket bevilning skall inom taxeringsdistriktet påföras hvarje skattskyldig, med iakttagande därvid, att uppskattad inkomst af rörelse, yrke eller eljes upptages på sätt bilagda formulär n:r 5 utvisar; och bör taxeringsnämnden därvid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängd, hvilken för sådant ändamål skall, sedan densamma blifvit i föreskrifven tid och ordning granskad, jämte alla därtill hörande uppgifter och handlingar senast den 20 mars tillställas ordföranden i ortens taxeringsnämnd.

Taxeringslängderna underskrifvas af taxeringsnämndens ordförande och ledamöter.

Finnes inom distriktet municipalsamhälle, skola de inom detta samhälle förekommande fastighetsvärden och inkomstbelopp i längderna särskildt angifvas och sammanföras. Om af fastighet endast en del faller inom municipalsamhällets område, skall i anteckningskolumnen anmärkas, huru stor del af fastighetens hela värde belöper å sagda del af fastigheten.

39 §.

1 mom. Senast fem dagar efter det taxeringsnämndens förrättningar afslutats, skall taxeringsnämndens ordförande, på landet till häradsskrifvaren och i stad till vederbörande tjänsteman, öfverlämna de upprättade taxeringslängderna, behörigen summerade, jämte mantalslängden med till densamma hörande uppgifter och öfriga handlingar äfvensom taxeringsnämndens protokoll; börande, utom hvad Stockholms stad angår, därvid jämväl fogas de enligt 35 § taxeringsnämndens ordförande tillhandakomna afskrifter af taxeringslängder och pröfningsnämndens särskilda längder för föregående året.

Inom samma tid skall taxeringsnämndens ordförande till Kungl. Maj:ts befallningshafvande insända de skriftliga uppgifter och upplysningar, som aflämnats till ledning vid taxeringen.

2 mom. Efter emottagandet af taxeringslängderna åligger det på landet häradsskrifvaren och i stad vederbörande tjänsteman ej mindre att ofördröjligen uträkna och i taxeringslängden införa de bevillningsavgifter, som på grund af taxeringsnämndernas beslut skola påföras, än äfven att genom granskning af taxeringslängderna efterforska möjligen förelupen missskrifning eller annan oriktig anteckning och till kronans ombud hos pröfningsnämnden skriftligen framställa de anmärkningar, hvartill granskningen gifvit anledning.

3 mom. — — — — —

4 mom. — — — — —

56 §.

1 mom. — — — — —

2 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt kronans ombud hos pröfningsnämnd äfvensom beskattningsnämnd biträdande tjänsteman får icke, utom vid vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning; och må de under öfverläggningarna inom nämnderna lämnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildas ekonomiska ställning icke på något sätt utspridas. Den häremot bryter vare, därest han på grund af tjänstebefattning erhållit kännedom om det yppade förhållandet, underkastad ansvar såsom för tjänstefel och straffes eljes med böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Har genom sådant yppande af hvad hemligt hållas bort skada uppkommit, vare den felande därjämte skyldig skadan till fullo godtgöra.

Den, som på grund af Konungens förordnande om statistisk bearbetning af aflämnade uppgifter, som i 27 § 2 mom. sägs, erhållit del af dylik uppgift, får ej för någon utom tjänsten yppa något af uppgiftens innehåll. Vid öfverträdelse häraf vare den skyldige förfallen till ansvar och ersättningsskyldighet, som ofvan omförmäles.

3 mom. — — — — —

4 mom. — — — — —

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
5 mars 1909.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
SWARTZ,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD,
MALM.

Departementschefen, statsrådet Swartz anförde i underdånighet:

Genom nådiga förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 23 oktober 1908 har från och med 1909 års början införts en ny ordning för beskattningen af den inkomst, som utlänningar och vissa i utlandet bosatta svenska undersåtar bereda sig genom vissa här i riket gifna offentliga föreställningar. Den härigenom inflytande skatten, hvilken till sina allra väsentligaste beståndsdelar fördelas emellan stat och kommun, är afsedd att innefatta en fullständig beskattning af ifrågavarande inkomst och således motsvara såväl allmän bevill-

ning och inkomstskatt som äfven kommunalutskylder. Häraf blir följden, att de, som träffats af den särskilda bevillningsafgiften, icke böra erlægga allmän bevillning, inkomstskatt eller kommunalutskylder för inkomst, som härflutit af sålunda beskattad verksamhet. Enligt gällande bestämmelser skulle emellertid de svenska undersåtar, hvarom här är fråga, och ofta äfven utlänningar blifva skyldiga att utgöra allmän bevillning och inkomstskatt för denna inkomst. I bevillnings- och inkomstskatteförordningarna bör därför införas ett stadgande, hvarigenom dylik inkomst frikallas från inkomsttaxering, och då debitering af kommunalutskylder beror af bevillningstaxeringen, medför befrielse från inkomstbevillning jämväl befrielse från kommunalutskylder.

Enligt 4 § 10 mom. i den af mig nyss omnämnda förordningen den 23 oktober 1908 kan frihet från den särskilda bevillningsafgiften äga rum i vissa fall, nämligen för offentligt föredrag, som är att hänföra till andaktsöfning eller föreläsning vid läroanstalt, samt då Eders Kungl. Maj:t till följd af särskilda omständigheter för visst fall medgifvit befrielse från bevillningsafgift. Om nu frihet från allmän bevillning och inkomstskatt göres beroende af att särskild bevillningsafgift erlagts, skulle det i vissa fall, eller då de subjektiva förutsättningarna för skattskyldighet enligt bevillnings- och inkomstskatteförordningarna föreläge, inträffa, att vederbörande, som åtnjutit befrielse från den särskilda bevillningsafgiften, i stället blefve skyldig erlægga allmän bevillning, inkomstskatt och kommunalutskylder för sin förevarande inkomst. Då detta uppenbarligen icke är åsyftadt och ej heller vore lämpligt, bör det ifrågasatta stadgandet om befrielse från allmän bevillning och inkomstskatt äfven gälla det fall, att frihet från den särskilda bevillningsafgiften åtnjutits enligt 4 § 10 mom. i förordningen den 23 oktober 1908.

Såsom jag i mitt yttrande till statsrådsprotokollet den 14 februari 1908 framhållit, kunde den af mig nu föreslagna ändringen i bevillnings- och inkomstskatteförordningarna icke genomföras redan vid 1908 års riksdag i sammanhang med antagandet af de nya bestämmelserna om den särskilda bevillningsafgiften. Denna utgår nämligen från och med 1909 års början och afser det löpande årets verksamhet. Inkomsttaxeringen däremot omfattar inkomsten för nästföregående år. Följaktligen påkallar erläggande af särskild bevillningsafgift befrielse från inkomsttaxering först vid 1910 års taxeringsförrättningar, hvilka skola regleras af de beslut i ämnet, som fattas af innevarande års Riksdag.

Jag hemställer således, att i 11 § 2 mom. bevillningsförordningen

och 15 § 2 mom. inkomstskatteförordningen måtte införas stadganden af innehåll, att utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, som enligt förordningen angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 23 oktober 1908 erlagt bevillningsavgift för vissa offentliga föreställningar, frikallas från bevillning respektive inkomstskatt för inkomst af föreställning, för hvilken dylik avgift utgjorts eller befrielse från avgift enligt 4 § 10 mom. i sistnämnda förordning åtnjutits.

Under åberopande af hvad jag förut denna dag anfört vid tillstyrkande af nådig proposition med förslag till förordning angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa m. m. föreslår jag, att i 11 § 2 mom. bevillningsförordningen och 15 § 1 mom. inkomstskatteförordningen bland de institutioner, som åtnjuta frihet från bevillning respektive inkomstskatt, upptages konungariket Sveriges stadshypotekskassa.

Vidare tillåter jag mig framhålla behovet däraf att i skatteförfattningarna införas stadganden, hvarigenom de skattskyldiges till ledning för egen taxering aflämnade uppgifter blifva tillgängliga för statistisk bearbetning.

Med Eders Kungl. Maj:ts medgifvande och på Riksdagens därom gjorda framställning pågår för närvarande inom finansdepartementet utarbetande af förslag till reformerad lagstiftning angående den direkta statsbeskattningen, och komma därvid i främsta rummet frågorna om ändrade grunder för skatt å inkomst och om införande af förmögenhetsskatt. Men att framlägga förslag i sådant syfte möter betydande svårigheter, om man icke med någon större grad af säkerhet kan bedöma, hur den ifrågasatta beskattningen skall komma att verka. Härför fordras emellertid kännedom om inkomstens och förmögenhetens fördelning emellan landets invånare.

Med afseende på förmögenhetens fördelning föreligger hittills icke någon allmän statistik. En viktig källa, till hvilken man är hänvisad för att vinna kunskap i detta ämne, är taxeringslängderna. Genom att jämföra den däri upptagna inkomstskatttaxeringen med bevillningstaxeringen kan man visserligen erhålla någon ledning för att bedöma huru stor del af den till inkomstskatt taxerade inkomsten kan anses härröra af förmögenhet, såvidt denna utgöres af fast egendom, utlånade penningar samt aktier och banklotter. Men då å ena sidan inkomstskatttaxeringen i taxeringslängderna är upptagen i en enda summa, samt å andra sidan bevillningstaxeringen ofta är fördelad på olika kommuner, är det gifvet, att en sådan jämförelse är

mycket svår att verkställa och ändock i regel icke kan anses gifva ett tillförlitligt resultat. Däremot innehålla de skattskyldiges själfdeklarationer ett godt material för bedömandet af deras förmögenhetsförhållanden. Då själfdeklarationerna nämligen erbjuda specificerade uppgifter om de inkomstkällor, som stått till de skattskyldiges förfogande, och om dessas afkastning, kan man däraf draga tämligen säkra slutsatser åtminstone angående de väsentligaste beståndsdelarna i förmögenheten.

Hvad beträffar inkomstens fördelning, lämna väl taxeringslängdernas uppgifter om inkomstskattetaxeringen ett i det stora hela ganska tillfredsställande material för en statistik därför, åtminstone såvidt fråga är om att bilda ett underlag för skattepolitiken. Men en ordnad inkomststatistik har äfven andra viktiga uppgifter af socialstatistisk innebörd, och till en ordnad inkomststatistik hör ej blott att meddela de skattskyldiges och inkomsternas fördelning efter beloppen i olika inkomstgrupper, utan äfven att angifva huru de skattskyldiga och deras inkomster i hvarje inkomstgrupp uppdelas efter yrken, för att man skall kunna vinna kännedom om, i hvilken grad de särskilda näringsgrenarna bidraga till den samlade inkomsten, samt om inkomstfördelningen inom de särskilda yrkesgrupperna. För åstadkommande af en sådan statistik, som redan är genomförd i flera främmande länder, erfordras tillgång till själfdeklarationerna, hvilka såsom nämndt innehålla en uppdelning af de skattskyldiges inkomster efter de olika källor, hvarifrån de härflyta.

I skattestatistiskt afseende är tillgång till själfdeklarationerna nödvändig i ett annat afseende, nämligen i fråga om aktiebolags och enskilda bankbolags taxering. Dessa bolag äga vid inkomstskattetaxeringen åtnjuta visst afdrag för utdelning till delägarna. I hvilken mån denna afdragsrätt inverkar på bolagens taxering, är utan tillgång till själfdeklarationerna, den enda källa där säkra uppgifter härutinnan äro att hämta, omöjligt att utreda. Men det är gifvet, att utan en sådan utredning en statistik öfver bolagens inkomstbeskattning icke kan vara i stånd att gifva någon användbar ledning för bedömande af frågor om ändrade grunder för denna beskattning.

Nu äro själfdeklarationerna i tryckfrihetsförordningen omgärdade med det skyddet, att de »ej må utlämnas till andra än dem, som enligt skatteförfattningarna äga taga del» däraf. För att själfdeklarationerna skola kunna utlämnas för statistisk bearbetning, måste således medgifvande därtill finnas i skatteförfattningarna. Dessa innehålla väl i sin nuvarande lydelse, att skattskyldiges uppgifter till ledning för egen taxering

skola vara tillgängliga för de ämbets- och tjänstemän, hvilka i och för sin befattning däraf erhålla del. Åt detta stadgande lärer emellertid näppeligen kunna gifvas den tolkningen, att deklARATIONERNA skulle få utlämnas till de statistiska tjänstemännen, än mindre till de mera tillfälligt anställda biträden, som i det statistiska arbetet användas för den första bearbetningen af primäruppgifterna. Därför måste för ändamålets vinnande i skatteförfattningarna insättas bestämmelser, genom hvilka deklARATIONERNA få utlämnas för statistisk bearbetning.

Bevarandet af sekretessen för själfdeklARATIONERNA är emellertid med rätta att anse såsom en så viktig angelägenhet, att deras utlämnande för ifrågavarande syfte bör omgifvas med en stark begränsning. Jag har i sådant afseende tänkt mig, att utlämnande skulle få ske endast till den ämbetsmyndighet, som af Eders Kungl. Maj:t förordnats att verkställa den statistiska bearbetningen, i hvilket hänseende väl i regel kunna ifrågakomma allenast det centrala statistiska ämbetsverket eller ock finansdepartementet. Men jämte det således särskildt förordnande för hvarje gång skulle erfordras, bör enligt min mening utlämnandet ske endast i den ordning och med iakttagande af de särskilda föreskrifter, som Eders Kungl. Maj:t kan finna godt fastställa. Därvid torde särskildt komma i fråga att bestämma, att offentliggörandet af resultatet icke må afse så små administrativa områden, att inkomsttagarna skulle kunna röjas. Genom sådant stadgande och andra likartade föreskrifter synes mig nödig trygghet skola vinnas, för att sekretessen i möjligaste mån bevaras.

I själfva skatteförfattningarna anser jag dock böra stadgas, att de personer, som för verkställande af den statistiska bearbetningen fått själfdeklARATIONER om händer, icke må yppa innehållet däraf för någon utom tjänsten. För öfverträdande häraf synes böra bestämmas samma straff och ersättningsskyldighet, som äro stadgade för ordförande i eller ledamot af taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd eller kronans ombud hos pröfningsnämnd eller beskattningsnämnd biträdande tjänsteman, som obehörigen yppar innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning.

De lagrum, som beröras af de utaf mig nu föreslagna föreskrifterna, äro 27 § 1 mom. och 56 § 2 mom. bevillningsförordningen samt 34 § 2 mom. och 40 § 2 mom. inkomstskatteförordningen.

Slutligen får jag föreslå, att i bevillningsförordningen måtte införas några ändringar, som föranledas af mitt förut denna dag framställda förslag

om ändrad lydelse af vissa paragrafer i nådiga förordningen om mantals-skrifning den 6 augusti 1894.

En af dessa ändringar följer omedelbart af den ifrågasatta bestämmelsen i § 11 mantalsskrifningsförordningen, enligt hvilken den tid, då mantalslängden senast skall aflämnas till ordföranden i taxeringsnämnden, framflyttats från den 15 mars till den 20 mars. Då enahanda stadgande är meddeladt i 35 § bevillningsförordningen, bör detta lagrum undergå motsvarande förändring.

Denna framflyttning af tiden för mantalslängdens aflämnande beror därpå att mantalslängden, som hittills af pastor omedelbart tillställts taxeringsnämndens ordförande, funnits böra, efter det densamma undergått granskning af pastor, återställas till häradsskrifvaren i syfte att af denne justeras med afseende på det förestående upprättandet af röstlängd för val till Riksdagens Andra Kammare. För sådan justering har således anslagits en tid af högst fem dagar, hvarefter mantalslängden bör af häradsskrifvaren aflämnas till taxeringsnämndens ordförande.

Enligt den uppgjorda planen skall röstlängden på landet upprättas af häradsskrifvaren och af honom aflämnas till vederbörande senast den 25 juni. För fullgörande af detta nya åliggande har det befunnits nödigt att bereda häradsskrifvaren någon lindring i den arbetsbördan, som nu under ifrågavarande tid påhvar honom, och har det visat sig, att sådan lindring kan ske, därigenom att häradsskrifvaren befrias från den honom enligt 39 § bevillningsförordningen åliggande skyldigheten att, sedan han från taxeringsnämndens ordförande omkring den 20 maj fått emottaga de upprättade taxeringslängderna, summera dessa. Jag erinrar, att jämlikt de före år 1908 gällande bestämmelserna summeringen af taxeringslängderna ålåg bevillningsberedningens ordförande, samt att det vid sammanslagningen af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden till en instans ansågs innebära en ändamålsenlig arbetsfördelning att på häradsskrifvaren öfverflytta taxeringslängdernas summering. Då detta bestyr nu med afseende på den häradsskrifvaren af annan anledning ålagda ökade arbetsbördan icke hinner af honom utföras, ligger det närmast att uppdraga summeringens verkställande åt taxeringsnämndens ordförande.

I denna fråga hafva från Eders Kungl. Maj:ts samtliga befallningshafvande inkommit af mig infordrade utlåtanden, vid hvilka för flera län fogats jämväl yttranden från vederbörande häradsskrifvare eller uppbördsförvaltningar. De allra flesta af dessa myndigheter hafva tillstyrkt, att summeringar måtte åläggas taxeringsnämndens ordförande. Det synes mig

också påtagligt, att denne bör kunna åtaga sig detta arbete, hvilket med afseende å taxeringsdistriktens jämförelsevis ringa omfattning säkerligen i regel icke lärer för honom blifva synnerligen betungande, hvarjämte summeringens utförande gifvetvis skall för honom lända till en nödig kontroll öfver att hans under taxeringsarbetet i längderna införda anteckningar äro riktiga. Jag hemställer därför om vidtagande af sådana ändringar i 39 § bevillningsförordningen, att summeringen af taxeringslängderna åläggas taxeringsnämndens ordförande och häradskrifvaren befrias från detta bestyr.

Flera af de hörda myndigheterna hafva i detta sammanhang föreslagit vissa jämkningar i de fastställda tiderna för de olika skeden, i hvilka taxeringsarbetet sönderfaller. Jag anser mig icke böra i sakens nuvarande läge, då samtliga föreskrifter om taxeringsförfarandet äro underkastade revision med afseende på den af mig nyss omnämnda ifrågasatta omdaning af den direkta beskattningen, af dessa förslag förorda mera än det af ett stort antal myndigheter framställda förslaget om ändring af 35 § bevillningsförordningen i fråga om den tid, då längdblanketter skola aflämnas till taxeringsnämndens ordförande.

Det åligger nämligen häradskrifvaren och vederbörande tjänsteman i stad att senast den 15 mars aflämna blanketter till taxeringslängder, i hvilka, hvad fast egendom angår, då skola vara införda fastigheternas benämning och ägare. Denna tid är alltså densamma som hittills varit fastställd för mantalslängdens aflämnande till taxeringsnämndens ordförande. Då det nu föreslås, att sistnämnda längds aflämnande må uppskjutas till den 20 mars, skulle följaktligen, om det af mig nyss berörda stadgandet i 35 § bevillningsförordningen behålles oförändradt, blanketter till taxeringslängder aflämnas den 15 mars och mantalslängden den 20 mars. En sådan anordning synes mig icke vara lämplig, utan samtliga längderna böra och kunna enligt min mening fortfarande aflämnas samtidigt, och detta så mycket hellre som de enligt förevarande förslag skola tillhandahållas af samma tjänsteman, under det hittills, såsom jag förut framhållit, mantalslängden aflämnats af pastor och blanketterna till taxeringslängder af häradskrifvaren eller vederbörande stadstjänsteman.

Föredragande departementschefen uppläste härefter upprättade förslag till ändrad lydelse af vissa paragrafer i bevillnings- och inkomstskatteförordningarna samt anförde vidare:

Jag ber att få erinra, att jag i mitt yttrande till statsrådsprotokollet

för den 12 nästlidna januari angående inkomstberäkningen föreslagit, att i riksstaten för år 1910 måtte såsom inkomster uppföras:

bevillning af fast egendom samt af inkomst med 12,500,000 kronor, inkomstskatt med 16,000,000 kronor

och extra inkomstskatt med 2,400,000 kronor.

På grund af hvad jag anfört hemställer jag i underdånighet, att Eders Kungl. Maj:t täcktes i särskilda nådiga propositioner föreslå Riksdagen, *dels* att antaga det af mig nu anmälda förslaget till ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907,

dels att till upptagande i rikstaten för år 1910 åtaga sig en särskild bevillning af 16,000,000 kronor under namn af inkomstskatt, att på enahanda sätt som bevillningen af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de för betalning af kronoutskylder infallande uppbördsstämorna uppbäras och i behörig ordning redovisas, samt besluta, att nämnda inkomstskatt skall utgå i enlighet med gällande förordning om inkomstskatt, dock att 15 §, 34 § 2 mom. och 40 § 2 mom. i förordningen skola erhålla den förändrade lydelse, som angifves i det af mig nyss upplästa förslaget,

och dels att såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1910 åtaga sig en särskild bevillning af 2,400,000 kronor under benämning af extra inkomstskatt att, utan sammanblandning med öfriga kronoutskylder, på grund af 1910 års inkomstskattetaxering utgå med 15 öre för hvarje hundratal af det enligt sistnämnda förordning beräknade belopp, efter hvilket den vanliga inkomstskatten utgår; börande denna extra inkomstskatt på enahanda sätt som bevillningen af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de för betalning af kronoutskylder infallande uppbördsstämorna uppbäras och i behörig ordning redovisas.

Statsrådets öfriga ledamöter instämde med föredragande departementschefen.

Hans Maj:t Konungen biföll hvad statsrådet sålunda hemställt; och skulle nådiga propositioner till Riksdagen aflätas af den lydelse, bilagorna litt. vid detta protokoll utvisa.

Ur protokollet:

Axel Alexanderson.